

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Concepció BARON MORA

Jacques RICHIARDI

Andorra la Vella, vint de desembre del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000090/2016 seguida per dos presumptes delictes majors d'agressió sexual qualificada per ser les víctimes especialment vulnerables per raó de la seva edat i dos delictes majors d'amenaques condicionals, contra J. C. L., nascut el dia 20 de febrer del 1968 a Vilagarcia De Arousa (Pontevedra - Espanya), fill de Jorge i de Maria, de nacionalitat espanyola sense domicili a Andorra, pres per raó de la present causa, i defensat pel Lletrat Sr. Jesús Betriu Coma, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Ivan Alis Salguero i actor civil la Lletrada Sra. Laëtítia Casado Garcia, en representació de les perjudicades, A. I. C. M. i A. M. P., i actuant de ponent i redactor de la sentència, la Magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER. Són fets provats: la tarda del dissabte 7 de novembre de 2015, entre les 14.30 i les 17.15,

A. M. P., de nou anys d'edat, -nascuda en data 30 de març de 2006-, que es trobava passejant el seu gos per la zona del berenador del carrer Gil Torres d'Andorra la Vella, va coincidir amb J. C. L., processat, nascut en data 20 de febrer de 1968, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, que també hi era passejant el gos, el qual aprofitant de la circumstància que els gossos es muntaven, s'acostà a dita menor e inicià una conversa que derivà ràpidament a temes sexuals, arribant en aquell moment la també menor M. M. P., nascuda en data 10 de juliol de 2006, que buscava a la seva amiga.

Com sigui que hi havia altes persones passejant els gos l'acusat els hi digué d'anar més avall, dirigint-se aleshores vers una taula que era una mica més apartada, assabentant-se l'acusat, en el decurs de la conversa i mentre les interrogava sobre *"si sabien lo que era un penis"*, *"la masturbació"*, *"una felació"* o *"si tenien ja la menstruació"*, que ambdues nenes tenien nou anys d'edat, per arribar ja directament a demanar-les-hi que li toquessin el pene per sobre de la roba, mentre les hi manifestava *"que si no tindrien problemes"* accedint la menor A. M. P. a fer-ho mentre M. M. P., que si bé inicià el gest es negà finalment a tocar-lo, restant aleshores una mica apartada però al costat d'A. M. P..

Tot seguit, el processat J. C. L., agafà la menor A. M. P. pel braç i la va dur a un lloc més allunyat, tractant-se d'una barraca de fusta, on el processat es baixà els pantalons i els calçotets i li demanà de tocar-li els testicles i el penis, mentre continuava, dient-li que si no tindria problemes, agafant-li la mà i dirigint-la per tal de masturbar-lo, fins que aquest ejaculà, i aprofitant aquest per tocar la natja de la menor, posar-li la mà per sota les calces i donar-li un petó a la boca, essent en tot moment l'A. M. P. espantada pel fet que aquell constantment li deia que si no ho feia tindria problemes ella i la seva família.

Una vegada finalitzat, el processat J. C. L. li digué *"no hables con nadie"*, *"como diguis algo tindràs problemes"*, paraules però que tant sols foren escoltades per l'A. M. P., en ser-hi l'altra menor, M. M. P. una mica apartada tapant-se els ulls.

Arran d'aquest fets A. M. P. patí una crisi d'ansietat que va requerir d'assistència mèdica (foli 15) fins que va explicar el succeït a un familiar, patint altres episodis d'ansietat, pors i malsons, havent seguit tractament psicològic.

RESULTANT SEGON: El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional considera els fets com a constitutius de dos delictes majors d'agressió sexual qualificada per ser les víctimes especialment vulnerables per raó de la seva edat, tipificats a l'article 144 posat en relació a l'article 146.1.c) del Codi Penal; i de dos delictes majors d'amenaques condicionals, tipificat a l'article 140.1 del Codi Penal, amb l'agreujant de l'article 143 bis també del Codi Penal.

Considera el Ministeri Fiscal que l'acusat n'és responsable en concepte d'autor i atès que hi concorre l'agreujant específica prevista a l'article 158.a) relativa a que la infracció ha comportat un greu atemptat a la salut de la víctima, únicament pel que fa a la menor A. M. P., demana doncs se li imposi la pena de:

- En relació als fets que afecten a la menor A. M. P., de 6 anys de presó, pel delictes major tipificat a l'article 146 del Codi Penal i d'1 any de presó pel delictes d'amenaques;

- En relació als fets que afecten a la menor M. M. P., modifica a l'acte del judici oral la pena inicialment sol·licitada tenint en compte les disposicions del codi penal respecte a la pena la mínima a imposar, demanant en conseqüència la pena de 4 anys de presó pel delictes major del 146 i d'1 any de presó pel delictes d'amenaques.

Demana també la imposició de les penes complementàries d'expulsió definitiva del Principat i prohibició de contactar amb les víctimes per un període de dotze anys.

I finalment sol·licita el Ministeri Fiscal la condemna al pagament de les despeses processals causades i al pagament en concepte de responsabilitat civil de la quantitat de 2.250 € pel perjudici moral causat a M. M. P., havent exercitat les accions civils al seu abast l'altra perjudicada

RESULTANT TERCER: La Lletrada Sra. Laëtitia Casado Garcia, en nom i representació de A. I. C. M. i de la menor A. M. P., ratifica el seu escrit de conclusions provisionals adherint-se totalment a l'exposat i qualificat pel Ministeri Fiscal, reclamant per la menor A. M. P., pel concepte de pretium doloris, valorat pel Metge Forense en un 3,5/7 i d'acord amb la jurisprudència, la quantitat de 9.000 € i pel perjudici moral la de 3.000 €. De manera subsidiària demana pel cas que dit perjudici s'incorpori al pretium doloris la quantitat total de 12.000 €.

Respecte a la mare de la menor, Sra. A. I. C. M. reclama la quantitat de 3.000 € pel concepte de pretium doloris, valorat en 2/7 pel metge forense, i la quantitat de 459,03 € pel concepte d'Incapacitat Total Transitòria, de conformitat amb la documentació adjuntada.

Finalment, reclama el pagament de les despeses processals causades inclosos els honoraris d'advocat.

RESULTANT QUART: La defensa de l'acusat, el Lletrat Sr. Jesús Betriu Coma, confirma i ratifica el seu escrit de qualificació provisional.

Comparteix bàsicament l'exposició dels fets que realitza el Ministeri Fiscal en relació a les agressions sexuals que afecten les menors doncs s'adequa amb els fets que el seu representat, l'acusat Sr. J. C. L. ha reconegut, però refuta l'acusació pel delicte d'amenaçes ja que el seu defensat sempre ha negat haver amenaçat les menors, considerant la defensa que no hi ha en autes prou elements per apreciar dit delicte.

Qualifica els fets com a constitutius del delicte major de l'article 144 posat en relació amb l'article 146 apartat 1.c del Codi Penal, i discuteix tanmateix l'agreujant de l'article 158.a del Codi Penal que demana el Ministeri Fiscal, tota vegada que quan succeïren els fets la menor A. M. P. ja estava en tractament psicoterapèutic.

Al·lega que l'acusat es troba totalment penedit i avergonyit pels fets d'aultes i demana que la pena a imposar sigui màxim de tres anys de presó pels fets que afecten la menor A. M. P. i de dos anys pels relacionats amb la menor M. M. P., considera ajustades les penes complementàries d'expulsió del país i prohibició de contactar amb les perjudicades.

Reitera que l'acusat sempre ha negat haver amenaçat les menors i afegeix tanmateix que nega haver tocat la M. M. P..

En concepte de responsabilitat civil ho deixa al criteri del Tribunal, demanant es tingui en compte la situació anterior als fets de la part de la mare de la menor Sra. A. I. C. M..

CONSIDERANT PRIMER: En ser els delictes de caràcter sexual, avui jutjats, eminentment personals, procedeix analitzar els fets enjudiciats en relació amb cadascuna de les víctimes de manera individualitzada.

Respecte la menor M. M. P. el fets no són constitutius del delicte major d'agressió sexual que imputa el Ministeri Fiscal, tota vegada que aquesta, la menor, ha negat haver realitzat o haver participat en cap acte amb connotacions sexuals. Ella nega haver tocat a l'acusat i nega haver estat tocada per ell, malgrat l'acusat arribà a acceptar que aquella li passés la mà per sobre el pantaló, fet aquest últim finalment negat a l'acte del judici oral per la seva defensa.

Aquesta negativa ja consta en els primers folis del sumari, a l'informe redactat pel Servei de Policia (foli 7), on consta igualment el relat del viscut per la seva filla de la part de la mare Sra. M. O. M. C. (foli 128) en la declaració enregistrada (entre els minuts 00.01.46 i 00.02.00, i ho repeteix al minut 11) i a l'acte del judici oral ho ha tornat a negar, negativa reafirmada per la seva amiga A. M. P. que a petició de la pròpia M. M. P. hi era present en la seva declaració.

La menor M. M. P. també ha declarat no haver sentit les paraules amenaçadores que l'acusat proferí, havent estat la

mateixa A. M. P. qui li explicà el que li deia l'acusat, negant també haver sentit les darreres paraules amenaçants proferides al moment de l'acomiadament per tot el qual no es considera constituït el delictes d'amenaçes que imputa el Ministeri Fiscal pel que respecta la menor M. M. P..

Per tot l'exposat procedeix decretar l'absolució de l'acusat J. C. L. d'un delictes major d'agressió sexual de l'article 144 en relació amb l'article 146.1.c del Codi Penal i d'un delictes major d'amenaçes de l'article 140.1 del Codi Penal, havent de declarar en aquest cas les despeses processals d'ofici.

CONSIDERANT SEGON: Els delictes de contingut sexual agrupats en el Codi Penal sota el Títol VII "Delictes contra la llibertat sexual" són aquells en el que el bé jurídic protegit es la llibertat sexual entesa com aquella part de la llibertat que afecta a l'exercici de la pròpia sexualitat, com una mena d'autodeterminació sexual, capacitat de la que els menors per definició careixen, i es parla en el seu lloc de indemnitat sexual concepte en base al qual la protecció del menor en matèria sexual, el bé jurídic a protegir, és el dret del menor al lliure desenvolupament de la seva personalitat, que compren el descobriment de la pròpia sexualitat sense intromissions d'adults ni experiències traumàtiques que poden incidir de manera negativa en la seva formació i vida futura.

CONSIDERANT TERCER: Els fets declarats provats, pel que afecta als actes realitzats a la menor A. M. P. són constitutius d'un delictes major d'agressió sexual de l'article 144 del Codi Penal qualificada per ésser la víctima especialment vulnerable per raó de la seva edat (inferior a catorze anys), circumstància prevista a l'apartat c del punt 1 de l'article 146 del Codi Penal.

S'aprecia el delictes major d'agressió atès que el comportament sexual en el que es va veure compromesa la menor A. M. P., tocaments i masturbació de l'acusat fins que aquest ejaculà, es produïren sota els efectes de la intimidació de la que n'era objecte derivat no tant sols de les paraules que aquell deia "*que si no ho feia tindria problemes*", sinó també

derivat de les circumstàncies del lloc on succeïren i de la pròpia situació de la menor enfrontada a una persona d'edat, (48 anys), del fet que l'agafés pel braç per dur-la a un lloc més reservat i les paraules que amb ànim intimidatori aquest contínuament li deia "*que si no el seguia tendria problemas*" tenint com tenia aquell ple coneixement de la minsa edat de la menor, de tant sols 9 anys, sent així el delicte degudament constituït.

CONSIDERANT QUART: Els fets declarats provats són així mateix constitutius del delicte major d'amenaques, tipificat a l'article 140.1 del Codi Penal, que castiga al qui amenaci a una persona de causar un mal, concorren l'agreujant de l'article 143 bis del mateix text legal, -que la víctima sigui menor d'edat-, tota vegada que les paraules proferides amb posterioritat als fets, quan ja havia acabat tot i marxaven del lloc demanant silenci "*como digas esto a alguien tendrás problemas*" tenen un contingut evidentment amenaçant i així fou percebut per la menor tal i com resulta dels problemes que tot seguit manifestà: atacs d'ansietat, pors i malsons.

CONSIDERANT CINQUÈ: És constant que els delictes de caràcter sexual són habitualment executats en un àmbit d'intimitat, disposant la majoria de les vegades el tribunal jutjador com a única prova directa la versió de l'acusat i de la víctima, normalment contradictòries, per lo que el seu testimoni ha de tenir una eficàcia suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència que empara tot acusat. En el present cas, l'acusat si bé reconeix els fets de contingut sexual nega haver amenaçat les menors implicades.

Respecte a la menor M. M. P. ja ha estat dit que aquesta ha declarat no haver sentit directament les paraules intimidatòries ni amb contingut amenaçant proferides per l'acusat, i tant sols ho refereix pel que li explicà la seva amiga ço que ens ha dut a determinar la absolució de l'acusat respecte d'ella, però no així respecte de la menor A. M. P., quines declaracions han estat sempre les mateixes des del moment que decidí, o pogué explicar, el que havia succeït, declaracions que mereixen tota la credibilitat del Tribunal i que a mes són corroborades pels informes dels psicòlegs que la

van seguir arran dels fets d'auto i que ho van ratificar a l'acte de la vista oral (psicòloga Sra. Helena MAS SANTURÉ, psicòloga núm. 5 i treballadora social núm. 17 de l'Equip de Especialitzat de Protecció a la Infància del M.I. Govern d'Andorra)

CONSIDERANT SISÈ: Per contra aquest Tribunal no estima la concurrència de l'agreujant de l'article 158.a del Codi Penal reclamada pel Ministeri Fiscal perquè si bé ha quedat acreditat que la menor A. M. P. ha sofert un trastorn d'estrès posttraumàtic arran dels fets, ha patit episodis d'ansietat i pors requerint d'un seguiment psicològic, conseqüències, que malauradament son habituals en aquesta mena de delictes no es pot dir que tenen una proporció o hagin agafat una rellevància tal que pugui se qualificada de greu com ho exigeix el redactat de l'article de referencia per apreciar una agreujant especial , a mes de les ja concurrents, de la responsabilitat penal de l'autor des fets.

CONSIDERANT SETÈ: D'aquests delictes majors, d'agressió sexual essent la víctima especialment vulnerable per raó de la seva edat, menor de catorze anys, i d'amenaques n'és responsable en concepte d'autor l'acusat J. C. L. per haver realitzat personalment pels fets punibles, de conformitat amb els articles 20 i 21 del Codi Penal, participació que ha estat acceptada i reconeguda pel mateix acusat i la seva defensa.

CONSIDERANT VUITÈ: No concorren circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal. A efectes de penalitat el Tribunal ha de valorar, atenent la pena assenyalada pel joc dels articles 144 i 146. 1 c), presó de 2 a 7 anys, i especialment la disposició d'aquest darrer apartat que estableix que en aquest supòsit la pena s'aplica en la seva meitat superior, es a dir que la pena a imposar en el present cas oscil·la entre els 4 anys i 6 mesos a 7 anys de presó, s'estima adient imposar a l'acusat la pena de 5 anys de presó per aquest delictes d'agressió sexual i la de 6 mesos de presó pel delictes d'amenaques, havent d'imposar tanmateix les penes complementàries d'expulsió definitiva del Principat, atesa la

seva manca de lligams amb el país on era des de aproximadament tant sols un mes i escaig i prohibició de contactar per qualsevol medi amb la menor pel període de 12 anys, d'acord amb les disposicions de l'article 38. apartats 1 i 3 del Codi Penal.

CONSIDERANT NOVÈ: De conformitat amb el que disposen els article 90 i següents del Codi Penal, tot responsable criminal d'un delicte o falta ho és també civilment si dels fets es deriven perjudicis susceptibles de ser indemnitzats.

En el present cas, havent quedat acreditat del resultat de la pericial efectuada , que els fets han tingut un impacte en la menor A. M. P.,- havent estat quantificat el perjudici dolorós pel metge forense en un 3,5/7 (foli 248)-, informes dels quals es desprèn que la menor a resultes dels fets estava sempre plorant, que manifestava que es volia morir i que es feia fàstic, que fins i tot demanava a la seva mare de donar-li la mà dins del domicili, que no volia sortir sola de casa i es va aprimar dos quilos, tenir dificultats per conciliar la son i es va auto lesionar l'avantbraç esquerre amb un ganivet, aquest Tribunal valorant també que la dita menor havia estat ja amb anterioritat seguint tractament, sent pacient de la Dra. Bruni, metge psiquiatra pediàtrica, especialista en pediatria i atès que el perjudici moral està inclòs en el pretium doloris aquest Tribunal xifra el perjudici patit per aquest concepte en 7.000 € que haurà d'abonar el processat.

Tanmateix respecte a la mare de la menor, Sra. A. I. C. M. a qui el metge forense li determina un patiment de 2/7 (foli 253) derivat dels fets d'autes amb independència dels seus antecedents, és xifra en la quantitat de 2.500 € la indemnització per aquest concepte, acceptant també la quantitat reclamada de 459,03€, no discutida, en concepte d'I.T.T., deixant pel període d'execució de sentència la determinació de l'import del honoraris d'advocat.

CONSIDERANT DESÈ: D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi s'ha d'imposar a J. C. L. el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M : que hem CONDEMNAR J. C. L. com a responsable penal en concepte d'autor, sense circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal:

- d'un delict major d'agressió sexual qualificada per ser la víctima especialment vulnerable per raó de la seva edat, a la penal de CINC (5) ANYS DE PRESÓ FERMA.

- d'un delict major d'amenaques condicionals, amb l'agreujant de ser la víctima menor de catorze anys, a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ FERMA.

I al pagament de les despeses processals causades, deixant pel període d'execució de sentència la determinació dels honoraris d'advocat als quals ha tingut de fer front l'actor civil.

S'imposa a l'acusat J. C. L. les penes complementaries de prohibició de contactar per qualsevol mitjà amb la menor A. M. P. durant el període de dotze anys i la d'expulsió definitiva del Principat.

En concepte de responsabilitat civil J. C. L. haurà d'indemnitzar a la menor A. M. P. en la suma de SET MIL EUROS (7.000 €) i a A. I. C. M. en la suma de DOS MIL NOU CENTS CINQUANTA NOU EUROS AMB TRES CENTIMS (2.959,03 €).

Hem d'ABSOLDRE J. C. L. d'un delict major d'agressió sexual qualificada per ser la víctima especialment vulnerable per raó de la seva edat i d'un delict major d'amenaques condicionals, declarant d'ofici les despeses processals causades per aquests.

Contra aquesta resolució les parts poden interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant,
ho manem i signem.